

Tscherning: Ja, jeg kan heller ikke have tænkt paa at gjendrive den af den ærede sidste Taler ansførte Sætning; thi jeg har forrige Gang sagt, at efter de første fire Maaneder indtræder der en fortsat Øvelse, og jeg maa gjøre den ærede Krigsminister opmærksom paa, at han med Hensyn til denne fortsatte Øvelse ikke ganske nøiagtigt har refereret, hvad Mandskabet bestiller om Vinteren, thi der begyndes med langt vigtigere Ting end Gymnastik; der foretages nemlig idelige Feltøvelser, og fra Efteraarets Begyndelse og saalange som Kulden ikke overstiger 5 Grader, troer jeg, seer man Mandskabet rykke ud til disse Øvelser. Jeg er nødsaget til at gjøre opmærksom derpaa, for at det kan blive ganske tydeligt, at jeg idetmindste kender disse Forhold ligesaa godt som den ærede Krigsminister. Jeg har ikke sagt, at den danske Armeeplan betragter en Soldat som særdis Uddannet til Linien, før de 16 Maanedere ere omme, men jeg har sagt, at man anseer en Soldat, efter 4 Maaneders Øvelse, istand til at udføre hele den Tjeneste, der forlanges af en Liniesoldat i Fredstid; og hvad er det da, der forlanges af en Saadan i Fredstid, det er, at han skal være istand til at udføre enhver Forretning, hvortil han pludseligt kan udcommanderes. Dersom Tjenden i Fredstid pludseligt kommer for Kjøbenhavn den 5te October, saa vilde man ikke anmode Tjenden om at vente, indtil vi fik fuldkommen øvede Liniesoldater kaldte tilstede, men vi maatte møde ham med det Mandskab, der var tilstede; man vilde maafee mindre heldigt kunne møde Tjenden, men man maa dog troe, at man kunde møde ham paa en anstandig Maade; thi, gif man ikke ud fra denne Forudsætning, saa vilde det være en overordentlig stor Feil, at alt det øvrige Mandskab var vendt hjem den 4de October. Deri har det ærede Medlem fra Fyen Ret, at uden Hensyn til de Bequemmeligheder eller Ubequemmeligheder, der ere forbundne dermed, vilde det være langt rigtigere at indkalde Mandskabet i to Afdelinger, thi, naar man spørger mig, om det er rigtigt, at vi den 4de October ikke have andet Mandskab tilstede end det, som er indkaldt og indøvet i Juni Maaned, saa siger jeg, at efter min Betragtning af Forholdet er det en stor Feil; man

skal indrette. Alt saaledes, at man i en meget kort Tid kan gjøre Manden skicket til at indtræde i Geledderne med det ældre øvede Mandskab, og bestandigt afverle, saa at man altid kun har et forholdsvis lille Antal ganske nyt Mandskab tilstede. Jeg betragter det som en Feil i Organisationsplanen, at man den 4de October alene har ungt. Mandskab tilstede, men det er nu engang saaledes, og denne Bestemmelse er netop et Beviis for, at man her i Landet tænker sig en saadan Mand brugbar til al den Tjeneste, der pludseligt kan blive fordret af Liniesoldaten, og desuden skicket til at træde i Tjeneste med det mere øvede Mandskab, og jeg troer ikke, at man ved noget som helst Argument kan komme bort derfra. Den ærede Krigsminister har sagt mig, at der paa den Tid, det ældre Mandskab permitteres, dog gives Undercorporaler, Underofficerer og Officerer tilstede; men dette troede jeg ikke, man behøvede at sige os. Jeg troer, at Enhver veed, at selv om de ældste og meest øvede Soldater indkaldtes til Tjeneste, saa kunde vi vente god Tjeneste af dem, naar der er Undercorporaler, Underofficerer og Officerer tilstede, altsaa dette laa indenfor denne Betragtning som en nødvendig Forudsætning. Jeg vil meget gjerne indrømme, at den Forudsætning er mere nødvendig med ungt. Mandskab end med gammelt, men den er under alle Omstændigheder tilstede, og jeg vil sige Dem, for at der ikke skal være nogen Tvivl om min Uabenhjertighed i saa Henseende, at der den 4de October er omtrent 1 Commanderende for hver 3 Soldater; man kunde altsaa tænke sig, at hver Commanderende kunde tage to Menige under Armene og lade den Credit følge efter sig, og altsaa styre dem paa saadan Maade, at de ikke kunde gaae feil.

Ordføreren: Jeg troer, at man er gaaet ud fra den Forudsætning, at Tjenden ikke saaledes kommer bag paa En, at man ikke har Tid nok til at indkalde mere indøvede Folk. (Tscherning: Jo, ved Oprør!). Det kan gjerne være, at man tager feil i denne Anskuelse, men man feiler ogsaa ganske vist, naar man gaaer ud fra den Forudsætning, at Lovgivningen mener, at Mandskabet med den